

COPRNICE

U tatinoj mladosti živjele su u Ždali dvije siromašne starice. Između sela i njihove trošne kućice bila je močvara. Ne znam od čega su živjele ni jesu li bile u rodu ili ne, ali selo ih je smatralo vješticama, coprnicama.

Općenito se vjerovalo da coprnice znaju ureći tuđu kravu tako da ne daje mlijeka gospodarici, nego to mlijeko na neki način dolazi coprnici u njezinu kuću. Na dijete ili čovjeka koji bi joj se zamjerio mogla je coprnica zazvati bolest, pa čak i smrt. Također je zbog vlastite zločestoće, ili možda ako joj je to netko platio, mogla učiniti kakvo drugo zlo. Kad se među domaćim životinjama ili peradi pojavila šuga, svrab, kuga ili kakva druga bolest, narod je to nekad redovito pripisivao coprnicama. Ždalčani su zato te dvije žene izbjegavali koliko su mogli. Nastojali su da im se ne zamjere i držali su se podalje od njih.

Jednoga kasnog ljeta žene su umrle brzo jedna iza druge, a potom su se u jesen počele događati čudne stvari. Svaku večer kroz selo je u neko doba nešto projurilo, uvijek istim putem i

dižući silnu buku. Kad se pojava ustalila, dolazili su mještani iz drugih dijelova sela svojim rođacima i kumovima u ulicu kojom je to prolazilo, u želji da i sami vide o čemu se radi. Dolazeći, pitali su kratko:

- Jel već prešlo?

Ipak, kad je zaružilo, mnogi su pobjegli u dvorišta ili u kuće. Oni koji se nisu dospjeli skloniti s blatnoga puta našli su se poprskani blatom.

Tako su nakon nekog vremena gotovo svi Ždalčani postali svjedocima neugodnoga događanja. No, nije svatko vidio isto: neki su prikazu opisivali kao krevet, drugi kao vjetrenjaču kojom se vjetri žito, kao kola bez konja ili kao velik, crn ormar, šifunjčr. Koliko god su ljudi bili naviknuti na mrakule, posvečkare, vilenjake i glođane, sada ih je zahvatio strah. Kad se napokon utvrdilo da ta strahota izlazi iz napuštene kućice iza močvare i gubi se negdje na groblju, župnik je odslužio misu za starice i blagoslovio njihovu kućicu i grobove. Od tada se prividenje više nije pojavilo.